БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
17-02-2022
US-02-13-1-156-3/20

02-1

Број: С1 3 У 035449 20 У
Сарајево, 1.2.2022. године

Суд Босне и Херцеговине, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Јадранке Брењо, као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Маиде Бикић као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Слађане Анђелић, у управном спору тужиоца „Нискоградња Марјановић" д.о.о. Приједор којег заступа Богдан Голубовић адвокат из Бања Луке, улица Булевар војводе Степе Степановића бб, пословни центар Aquarius, против рјешења број: ЈН2-02-07-1-610-7/20 од 9.4.2020.године, тужене Канцеларије за разматрање жалби, Сарајево, улица Маршала Тита 11а, у управној ствари јавне набавке, на нејавној сједници одржаној дана 1.2.2022. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем одбијена је тужиочева жалба изјављена против Одлуке о избору најповољнијег понуђача број: 02-01-ЈН-108/20 од 24.2.2020.године, уговорног органа предузеће „Путеви Републике Српске" д.о.о. Бања Лука, у поступку јавне набавке извођења радова и санација клизишта на магистралном путу М-4, дионица 9, Приједор-Козарац „Калата" на км 4+000. Одбијен је захтјев тужиоца за повраћај уплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка као и трошкова правног заступања.

Против побијаног рјешења тужилац је покренуо управни спор због повреде управног поступка. Тужбом указује да је у конкретном случају донесена Одлука о избору и као најповољнији изабран је понуђач „Приједорпутеви" а.д. Приједор, а тужиочева понуда одбачена јер није испунио услов из тачке 15.2. алинеја е). тендерског документа, односно није доказао услов техничке и професионалне способности. Према образложењу побијаног рјешења тужилац није

доказао да располаже са два комада глатких вибрационих ваљака тежине минимално 6 тона, јер један тражени ваљак доказује идентичном употребном дозволом, којом је доказивао претходно тражени комбиновани тешки ваљак, 1 ком. Тужилац указује да је доставио двије употребне дозволе за два глатка вибрациона ваљка тежа од 6 тона, од којих један представља комбиновани тешки ваљак, али уговорни орган нигдје није навео да се не може радити о истом ваљку, уколико он испуњава оба захтјева уговорног органа. Дакле, у пракси нема сметње да се користи један те исти ваљак за припремне радове, а затим за асфалтирање, ако ваљак испуњава тражене услове за обје врсте радова. Како понуђени ваљак испуњава услове за обје врсте радов, а што се види из употребне дозволе, тужиочева понуда је морала бити прихватљива. Тужилац је у жалби указивао и на неприхватљивост понуде изабраног понуђача, јер је у сврху доказивања техничке и професионалне способности у односу на списак извршених уговора, доставио као доказ уговор који је предмет поништења рјешењем тужене број: 02-01-ЈН-4163/17 од 16.2.2018.године, који, према наводима тужбе, није подобан као доказ, јер се води и парнични поступак пред Окружним судом и тражи поништење Оквирног споразума. Тужени у односу на овај жалбени приговор само наводи да је изабрани понуђач доставио и другу потврду којом је доказао да посједује искуство. Осим тога, вриједност уговора из достављене друге потврде је мања него вриједност која је тражена. У тужби излаже ток поступка који је претходио доношењу побијаног рјешења, те наводи да је од туженог захтијевао да поништи одлуке, записник и да сам донесе одлуку о избору најповољнијег понуђача, умјесто уговорног органа. Указује на примјену члана 234. став 2. Закона о управном поступку БиХ и овлаштење туженог да сам проведе поступак и својим рјешењем ријеши ствар. Надаље тужбом указује да ни у изреци рјешења није одлучено о захтјеву за доношењем одлуке умјесто уговорног органа, односно о свим захтјевима из жалбе, него се наведено само успутно спомиње у образложењу побијаног рјешења и то једном реченицом. Такође, тужени је само доставио одговор на захтјев тужиоса, али у законском року од седам дана по писменом тражењу тужени није донио одлуку па странка има право покренути управни спор као да је захтјев одбијен. Због тога је тужилац упутио захтјев туженом да донесе допунско рјешење у пголеду захтјева о којем није одлучено и то у смислу члана 206. Закона о управном поступку БиХ. Одговором од 2.3.2020.године понуђач, тужилац у овом управном спору, је обавијештен да је тужени већ донио рјешење које је коначни управни акт, али таква одлука није у законској форми. Дакле, тужени је вишеструко повриједио одредбе закона јер није одлучио о свим захтјевима из жалбе, нити је упутио тужиоца да може изјавити посебну жлбу против закључка, иако је то била његова обавеза. У конкретном случају ради се о поступку који се води већ годинама, поступку у којем тужилац већ годинама трпи штету, па предлаже да суд сам ријеши конкретну управну ствар, да донесе одлуку умјесто

уговорног органа и туженог и да донесе одлуку о избору најповољнијег понуђача, као и да му се надокнаде трошкови управног спора у износу од 1.177,50КМ.

У одговору на тужбу, тужена је предложила да се тужба одбије као неоснована. Уговорни орган је предложио да се тужба одбије као неоснована из разлога изнесених у побијаном рјешењу.

Суд је испитао правилност и законитост оспореног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ ("Службени гласник БиХ", број: 19/02 до 74/10), па је одлучио као у диспозитиву ове пресуде из сљедећих разлога:

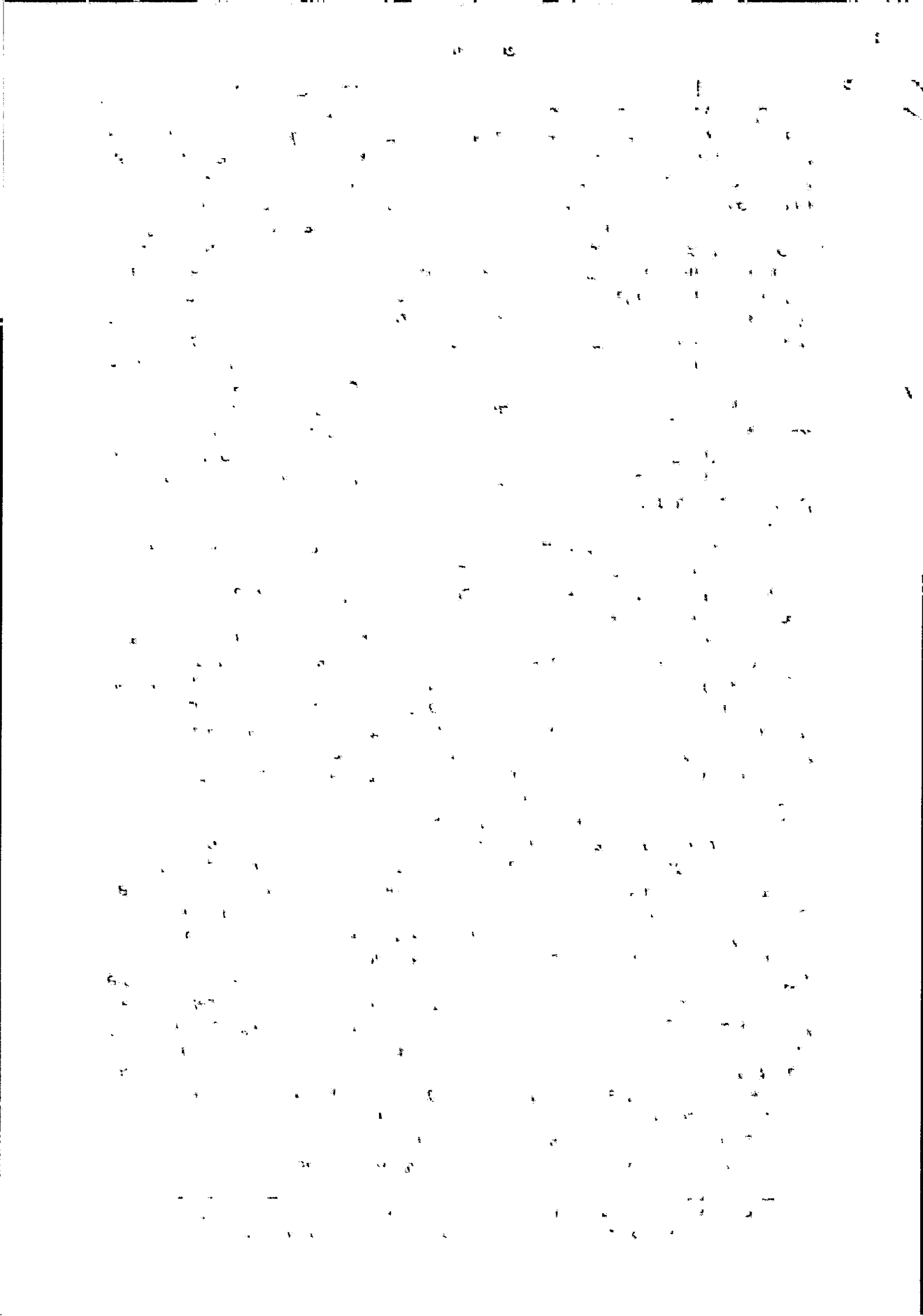
Оспореним рјешењем одбијена је тужиочева жалба изјављена против Одлуке о избору најповољнијег понуђача број: 02-01-ЈН-108/20 од 24.2.2020.године, уговорног органа предузеће „Путеви Републике Српске" д.о.о. Бања Лука, у поступку јавне набавке извођења радова и санација клизишта на магистралном путу М-4, дионица 9. Како то произилази из података списа предмета и образложења побијаног рјешења, тужени је оцијенио да тужилац у конкретном случају није испунио услов из тачке 15.2.е) тендерког документа јер није доставио доказ да посједује употребне дозволе за укупно 3(три) тражена ваљка. Тужена је оцијенила да није од утицаја ни оспоравање тендерског документа, јер је тужилац имао могућност да приговара на тендерски документ у претходној фази поступка. Оцијењен је као неоснован и приговор да изабрани понуђач није доставио доказ о успјешно извршеним пословима у претходне три године, с обзиром да је овај понуђач доставио доказ на страни 53 и 55 понуде (потврда број: 146/17) која садржи све што је прописано у тачки 15.2. а). тендерског документа. Коначно, изабрани понуђач је у односу на трећи жалбени приговор доставио доказ, употребну дозволу Рударско технолошког завода д.о.о. Приједор, да има асфалтну и бетонску базу са траженим капацитетом, па је одлука као у диспозитиву донесена позивом на одредбу члана 228. Закона о управном поступку БиХ.

По оцјени овог управног вијећа оспорено рјешење је донесено правилном примјеном материјалног прописа након претходно правилног утврђења одлучних чињеница.

Одребама члана 57. и 58. Закона о јавним набавкама БиХ(„Службени Гласник БиХ" број: 39/14), прописано је да се у поступку јавне набавке кандидат/понуђач мора придржавати захтјева и услова из тендерске документације, те је прописано и шта свака понуда обавезно треба да садржи. У члану 53. став 3. Закона о јавним набавкама БиХ прописане су минималне информације које треба да садржи тендерска документација, а уговорни орган дужан је припремати тендерску документацију у складу с наведеним законом и

Упутством за припрему модела тендерске документације. Такође, уговорни орган је дужан да се придржава услова које је сам прописао у тендерском документу, на начин да обезбиједи правичну и активну конкуренцију између потенцијалних понуђача, а све у циљу најефикаснијег коришћења јавних средстава. У складу с одредбама члана 51. овог закона, уговорни орган може у поступку јавне набавке радова захтијевати један или више доказа о техничкој и професионалној способнсти понуђача. Надаље, понуду што се тиче форме, неприхватљивом чини ако је пропуштено да се уопште достави одређени акт или доказ тражен тендерском документацијом, али не и одређени пропуст унутар документа ако се из садржаја цјелокупне понуде јасно и недвосмислено може утврдити да пропуст унутар документа не утиче на ваљаност понуде. Зато је и законодавац у одјељку А. Поглавља II. Провођење поступка јавне набавке (Квалификација кандидата и понуђача), прописао поступак провјере квалификације добављача, техничке и професионалне способности добављача, те остале критерије оцјене понуде, те чланом 68. Закона о јавним набавкама БиХ(„Службени гласник БиХ" број:39/14) прописао разлоге за одбацивање понуде.

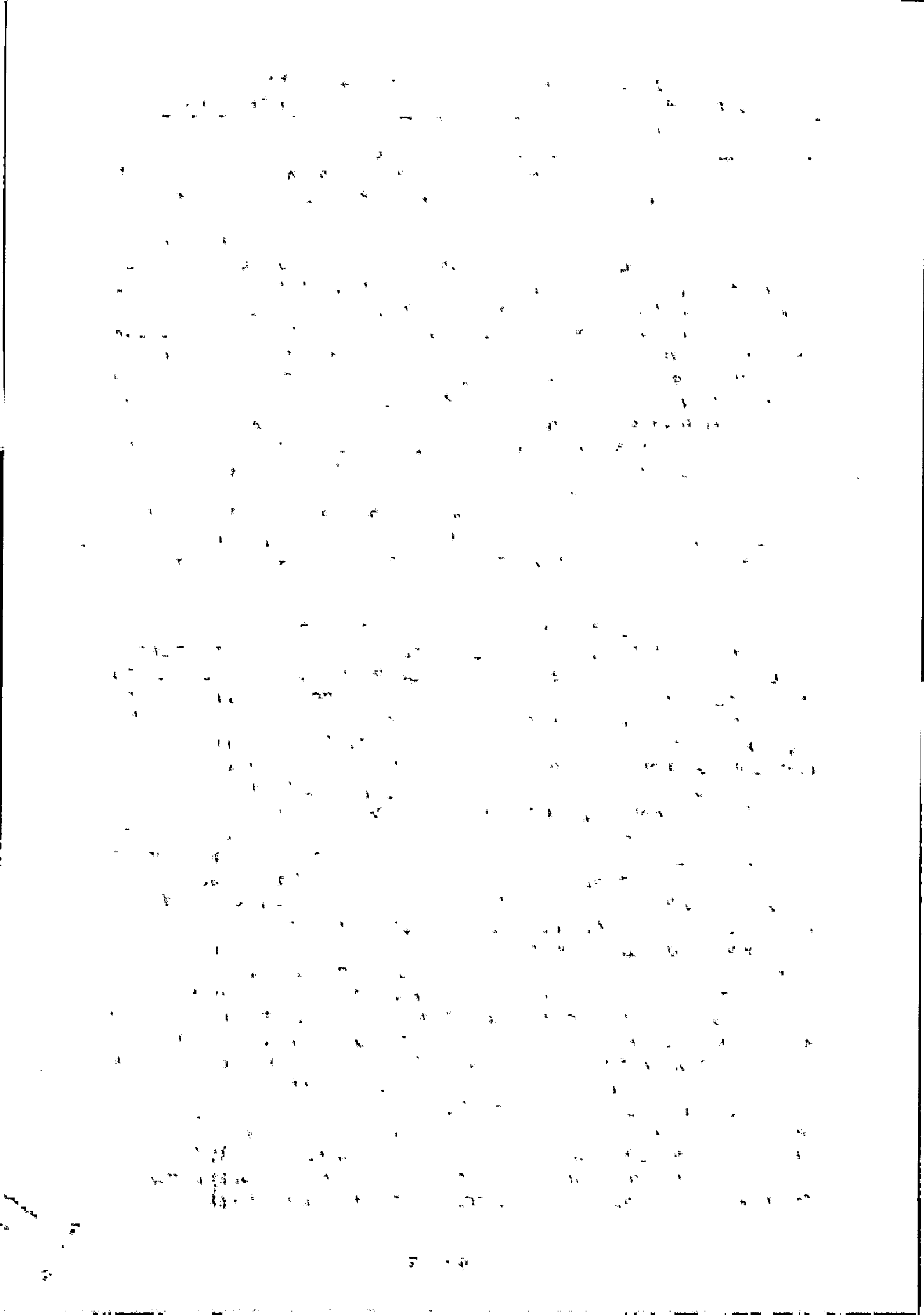
Како то пролизилази из предметних списа достављених овом суду, уговорни орган је у тендерском документу (страна 9) у тачки 15.2. алинеја е). у сврху доказивања професионалне и техничке способности захтијевао да понуђачи доставе доказ да у оквиру градилишне механизације имају на располагању комбиновани тешки ваљак, 1 комад, а у оквиру гарнитуре за асфалтирање, глатки вибрациони ваљак тежине минимално 6 тона, 2 комада. Међутим, уговорни орган је, по схватању овог судског вијећа, правилно поступио када је одбацио тужиочеву понуду као неприхватљиву, јер достављени доказ за предметни ваљак "Бомаг БВ 217 Д" не испуњава тражени услов, с обзиром да је уговорни орган тендерском документацијом тражио потврде, односно доказе за три ваљка, од чега један комбинованиу, а два вибрациона. Дакле и ово вијеће након извршеног увида у захтјев из тачке 15.2. е) тендерског документа и понуду тужиоца на страни 90 и 91, цијени да тужилац није испунио услов из тендерског документа, јер је доставио потврде за само два ваљка, од којих је један комбиновани, али та потврда не може супституирати захтјев уговорног органа. Поред тога, тужена је правилно утврдила, увидом у спецификације за Вибро-ваљак "БОМАГ БW 217 Д", које су доступне и на веб страници, да употребна дозвола представља дозволу за земљане радове, штп није тражено тендерским документом. Стога је изјашњење уговорног органа у односу на овај жалбени приговор па посљедично и образложење побијаног рјешења, правилно и законито. У коначници у односу на наведени приговор, вијеће напомиње да је тужилац, уколико му је била нејасна нека од одредби постављених у ТД могао у смислу члана 101. став 1. тачка б). Закона о јавним набавкама БиХ, изјавити жалбу односно поставити упит или тражити образложење од уговорног органа.

Није основан ни тужиочев приговор да изабрани понуђач у својој понуди није испунио услов из тачке 15.2. ТД односно да није доставио доказ о успјешно извршеним уговорима у минималном износу који је тражен у ТД (страна 7 ТД, минимални износ за један уговор 130.221,37КМ). Тужилац у тужби указује да су поједини докази из претходних поступака јавних набавки били предмет преиспитивања пред надлежим општинским судом у парничном поступку, али вијеће, као ни тужени, нема основа за сумњу у достављену потврду у изабраној понуди, јер тужилац није предложио доказе у сврху потврде својих навода. Осим тога, ни рјешења тужене која су достављена уз тужбу, не могу бити предмет преиспитивања у конкретном поступку, јер је суд цијенио доказе који се односе на конкретни поступак јавне набавке. Стога, након извршеног увида у понуду изабраног понуђача на страни 53 и 55, произилази да је достављена потврда од стране друге уговорне стране, Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде од 13.1.2017.године, из које се може утврдити да је изабрани понуђач успјешно извршио радове санације клизишта Општина Челинац у укупном износу од 135,810,57 КМ. Такође, овај понуђач је на страни 41-51 своје понуде доставио списак уговора извршених у посљедњих 5 година. То значи да је понуђач доставио доказ о испуњеном услову из тачке 15.2 ТД а тужилац у смислу одредбе члана 102. став 3. Закона о јавним набавкама БиХ, није у поступку правне заштите доказао или бар учинити вјероватним постојање чињеница и разлога који се тичу правног интереса на подношење жалбе, повреда поступка или повреда примјене материјалног права, које је истицао у жалби, за које зна или би требало да зна.

Коначно, није од утицаја на предметну ствар приговор тужиоца да изабрани понуђач није у складу са тачком 15.2. е) ТД доставио употребну дозволу за асфалтну базу номиналног капацитета мин 80 тона/час, максималне удаљености 70 км од градилишта (1 ком), јер тако не произилази из понуде, ни из образложења оспореног акта. Разлози из којих је дошло до поништења поступка јавне набавке "Изградња кружне раскрснице у Приједору", те утицај употребних дозвола на поништење тог поступка, нису од утицаја на доношење одлуке у овој јавној набавци, а разлоге које је дала тужена у оспореном акту и овај суд прихвата у цјелости, јер се ваљаност употребних дозвола цијени у сваком поступку посебно, зависно до захтјева тендерске документације. И по налазу овог суда, достављене потврде у понуди изабраног понуђача (страна 71 и 73) испуниле су захтјевани услов у ТД, што наведени приговор чини у цјелости неоснованим

Слиједом свега наведеног, ово вијеће цијени да је тужена донијела закониту одлуку, правилно примјенила материјални пропис, након претходно правилно утврђеног чињеничног стања и примјеном

одредби члана 233. став 2. Закона о управном поступку БиХ(„Службени гласник БиХ" број: 29/02 до 53/16), који обавезује другостепени орган да одговори на све наводе из жалбе. Коначно рјешење садржи све што је прописано у одредби члана 200. став 2. Закона изведене доказе и утврђено чињенично стање, разлоге који су били одлучујући при оцјени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтјева странака, разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на онакво рјешење како је дато у диспозитиву и правне прописе на основу којих је ријешена управна ствар, због чега је одлучено као у изреци, примјеном одредби члана 37. став 1. и 2. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ", број: 19/02 до 74/10).

Како је тужба одбијена као неоснована, то није било законског основа за накнаду трошкова поступка у смислу одредби члана 61. Закона о управним споровима БиХ.

Записничар
Слађана Анђелић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А

Јадранка Брењо

